

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216395
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114216395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa D. S., narodeného XX. XX. XXXX, bytom U., J. XXX/X, proti odporkyni v rade 1/ E. S., narodenej XX. XX. XXXX, bytom E. XX a v rade 2/ J. S., narodenej XX. XX. XXXX, bytom E. XX, o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/174/2014-29 zo dňa 26. septembra 2004, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporkyniam v 1/ a 2/ rade sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd návrh zamietol, keď mal za to, že hmotnoprávnou podmienkou preto, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov, ktorá môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného alebo oprávneného, alebo objektívne vývojom životných nákladov. Mal za nesporné, že od posledného rozhodnutia súdu došlo ku zmene pomerov na strane odporkýň1/ a 2/, keď odporkyňa v 1/ rade študuje v súčasnej dobe mimo miesta bydliska na vysokej škole a odporkyňa v 2/ na strednej škole, ktorá je ešte vzdialenejšia, než základná škola od miesta jej trvalého bydliska. Nesporne došlo aj objektívne na ich strane k rastu ich životných nákladov. Na strane navrhovateľa došlo k zmene, keď v súčasnej dobe podľa jeho tvrdenia nevykonáva živnosť, jeho manželka stratila zamestnanie a ich jediný príjem sú sociálne dávky spolu vo výške 196,30 €. Okresný súd dospel k záveru, že aj na strane matky odporkýň došlo ku zmene pomerov, keď táto v súčasnosti nežije v spoločnej domácnosti s otcom jej tretieho - maloletého dieťaťa, pričom nedošlo k výraznému zvýšeniu jej príjmov vzhľadom aj k rastu životných nákladov.

Podľa názoru okresného súdu navrhovateľ nepreukázal, že na jeho strane došlo z objektívnych dôvodov ku zníženiu jeho zárobkovej schopnosti, keď sám uviedol, že je dostatok práce v stavebníctve, ktorú v minulosti aj vykonával, konkrétne zateplovanie budov firmy. Svoje tvrdenie, že túto prácu nemôže vykonávať pre zdravotné problémy, ničím nepreukázal. Navyše, tieto problémy mal aj v minulosti, keď vykonával živnosť. Je nesporné, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k manželke, ktorá sa stala nezamestnanou, ale vyživovacia povinnosť voči deťom je prvoradou povinnosťou rodičov, a má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Matka odporkýň sa stará o ne aj osobnou starostlivosťou a poskytovaním bývania, stravovania, a pod. Navyše, napriek štúdiu obe odporkyne sa snažia popri štúdiu si privyrobiť, či už v lehote alebo po večeroch, a preto súd nevidel dôvod, aby aj navrhovateľ so zvýšeným úsilím si hľadal zamestnanie, hoci aj mimo miesta trvalého bydliska, aby si mohol plniť svoju zákonnú povinnosť voči nim.

Súd rozhodol o veci podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého ustanovenia dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Súd pri rozhodovaní aplikoval aj ust. § 78 ods. 3 O. s. p. , v zmysle ktorého pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že od 10. 09. 2012 je v evidencii na úrade práce. Od 03. 12. 2013 je v hmotnej núdzi a poberá dávku v sume 107,10 € + príspevok na bývanie 89,20 € (spolu s manželkou). Má dvoch exekútorov z Košíc a Bratislavy ohľadom zdravotnej poisťovne, čaká na splátkový kalendár. Má s manželkou aj ďalšie podlžnosti, ktoré budú vymáhať cestou exekúcie. Na základe týchto skutočností nie je schopný splácať a platiť výživné.

K odvolaniu navrhovateľa podali písomné vyjadrenie odporkyne v 1/ aj 2/ rade, v ktorom uviedli, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti rozsudkom zo dňa 08. 10. 2008 nebolo výživné upravované napriek tomu, že sa ich pomery zmenili. Navrhovateľ sa okrem plnenia vyživovacej povinnosti o ne nijak inak nestaral, ani nezaujímal, jeho ostatné podlžnosti sú bezpredmetné, nakoľko vyživovacia povinnosť má prednosť pred ostatnými záväzkami.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v ďalšom len poukazuje. Okresný súd v rozhodnutí správne poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal v konaní, že ku zníženiu jeho zárobkovej schopnosti došlo z objektívnych dôvodov. Pokiaľ poukazoval na svoje zdravotné problémy, tieto mal aj keď vykonával živnosť, a pokiaľ tvrdil, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k manželke, a že mu vznikli dlhy vymáhané aj cestou súdneho exekútora, okresný súd správne poukázal aj na to, že vyživovacia povinnosť voči deťom je prvoradou povinnosťou rodičov a má prednosť pred inými výdavkami rodiča. V ďalšom odvolací súd len poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania v odvolacom konaní, odporkyne boli v odvolacom konaní plne úspešné, a preto by mali právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa ust. § 142 ods. 1 , v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., avšak žiadne trovy odvolacieho konania im nevznikli, návrh na priznanie na náhradu trov konania si nepodali a zo spisu im žiadne trovy ani nevyplývajú. Preto im odvolací súd náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.